ஓம் தத் சத்

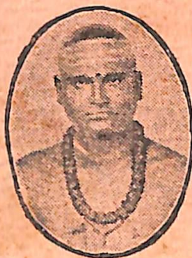
பரப் பிரஹ்மணே நம:

வேதாந்த சூடாமணி

மூலம் கவி 185.

அகம் பிரஹ்மாஸ்மி

அயம் ஆத்மா பிரஹ்மம்.

ப்ரஜ் ஞானம் ப்ரஹ்மம்.

தத் த்வ மசி.

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாச்சாரிய ஸ்வாமிகள்

வேதாந்த மடம், திருப் பூ வணம்.

விலை நயா பைசா 50.

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சாரிய ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூல்கள்.

1	வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜூஷா-வசநம்	2 50
2	விசார சாகரம்-வசநம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு	2 25
3	ஸ்வாராஜ்ய சித்தி-வசநம் சமஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு	0 50
4	வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம்-வசநம்	0 50
5	நைஷ்க்கர்மிய சித்தி-வசநம்	0 50
6	வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி-வசநம்	0 50
7	வேதாந்த பரிபாஷை-வசநம்	0 45
8	கதா சரித் சாகரம், கதை-வசநம்	2 25
9	மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத்-ராஜ யோக பாஷ்யம்	0 25
10	ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்-சங்கர பாஷ்யம் வசநம்	0 25
11	வேதாந்த சஞ்ஞா-வசநம்	0 13
12	ஹரிமீடே, ஹரிதத்வ முக்தாவலி, பத உரை	0 75
13	பகவத் கீதை 15வது அத்தியாயம், சம்ஸ்கிருதம், தமிழ் பத உரை, தமிழ் பாட்டு, தமிழ் உரை, நாமாவளி	0 50
14	நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை, சத்தியார்த்தப் பிரகாசிகை உரை	2 00
15	கீதா சாரத் தாலாட்டு லகு சந்திரிகை உரை	2 00

சற் குருப்யோ நம:.

ஸ்ரீ நிஜ குண யோகீசுவரர்
கந்நட பாஷையில் அருளிச் செய்த
விவேக சிந்தாமணியில்,

(வேதாந்தப் பரிச்சேதம்)

வேதாந்த சூடாமணி.

இது
நல் லாற் றூர் (தொற மங்கலம்)
ஸ்ரீ சிவப் பிரகாச சுவாமிகளால்
செய்யுளில், மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டு,

திருப் பூ வண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய சுவாமிகளால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு
1968 [விலை பைசா 50

சிறப்புப் பாயிரம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகாசிந்தா மணியதனுள் அறைவே தாந்தப், பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பின் உலகறியச் செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான், பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ் சொன்மல ராற்புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக், கருமிடற்று வானவர்க்கே சாத்துசிவப் பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே.

சற் குருப்யோ நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

பாயிரம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழும்
அருணனும் எனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சீர்கொண்ட அருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ-சிகாமணியை அடியவர்தம் கண்மணியை மாயைப், பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் திநமணியை முக்கட்-பெருமணியை அகத்தினுககோர் விளக்காக இருத்தி, ஏர்கொண்ட விவேகசிநதா மணியெனுநூல் அதனுள்-எடுத்தியம்பும் வேதாந் தப் பரிச்சேதப் பொருளை, நேர்கொண்ட தமிழ் விருத்த யாப்பதனால் தெரிய-நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூ டாமணியென் றன்றே. 2

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய-
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா, ஓ
தலுறும் வித்தைகளாம் அவற்றுண்மீ மாஞ்சை -
உயர்ந்ததாய்-ஐந்நான்கத் தியாயமா யருத்த, பேத
முற விருகூறும் அவற்றுண்முதற் கூறே-பிறங்கு
மருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப், பொதுமீ ரா
றத்தி யாயமாய்க் கருமப்-பொருளுணர்த்திப்
பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். 1

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க-
சாபரமென் றொருபா டியம்புரியப் பட்ட, தேற்ற
மிகும் அம்மீமாஞ் சைக்குமதம் பாட்டம் என
வொன்று பட்டசா ரியனுல்வர் தன்று, போற்றும்
அவன் சீடனு கியபிரபா கரனுற்-புகழ்பிரபா கரமெ
னவோர் மதாந்தரநன் கமைய,ஆற்றியவச் சாபர
பா டியமதற்கு விளங்க-ஆக்கப்பட் டுலகமெலாம்
அறிந்திடநின் றதுவே. 2

உரைத்தவிரண் டாம்கூறு பிரமம்உரைப்
பதனுவ்-உத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர்

வியாதன், றெநித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்
கத்-தியாயமாம் அவற்றுண்முதனுன்கத்தி யாயம்,
விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு-விளங்
குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனுல்,நிரைத்
துரைசெய் யப்படுமேல் நான்கத்தி யாய நிகழ்
பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். 3

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமெ டுயிர் அயிக்கம்-
அறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவால், ஒப்ப
ரிய பாடியமொன் றுரைக்கப்பட் டதுபின்-
உரைத்ததற்கு விவரணு சாரியனென் பவனுற்,
செப்பரிய விவரணமாக் குறப்பட்ட ததுவே-
தெரியின்வே தாந்தநூல் ஒன்றுரைக்கப் படு
மால், இப் பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளின்
அகலம்-இங்ஙனமென் றிடினுரைத்தும்இயம்பி
யநூன் முறையே. 4

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா
சரணை-வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச
ம் எனமூன்,ருத்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கிய
யோ சனைபே-யறிவினு விடையிவையைச் துரை
யினிலக் கணமாம்,கோத்துரைசெய் விசேடவிசே

டியங்கருத்தா கருமங்-கொள்கிரியை யிவையைர்
தந் நுவயவிலக் கணமாஞ்,சாற்றுமநு பந்தசதுட்
டயநூற்கு விடயஞ்-சம்பந்தம் பயனதிகா ரிக்
ளெனநான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்-
விமலனோடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை,
அடைதலுறுசம்பந்தம் பயன்றுயரெலாநீத்-தாநந
தப் பதம்பெறுதல் சாதநநான் கினையும்,உடையவ
னே யதிகாரி யென்றறைவர் அறிஞர்-உரைத்த
சாதநசதுட் டயநித்த வநித்தப், பகுபொருளின்
விவேகம்இக பரபோக விராகம்-பழிப்பரிய சமை
முமுட் சுத்வமெனப் சுடுமால். 6

நித்தியமாங் மாவேபொய் விடயம் எலாம்
எனத்தேர்-நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே
கம்பின், மெத்திவரு மிகமொடமுத் தரத்தில்வரு
போக-விராகமிம்மை மறுமையுளவிடயநுகர்வனை
த்தும்,பொய்த்தழியு மிடும்பைமய மெனவிடுதலா
குப்-புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறு
தல்,வைத்தசமை யியல்பாயமுத்திவிருப் பதுவே-
வயங்குமுமுட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித் 'த

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்தை
சமாதி-சமைமுதலா மறுகுணங்களுட்கரண மடக்
கல், சமைதமைதான் புறக்கரணம் அடக்குதல்கா
மாதி தணித்திடுகை திதிக்கைகரு மங்களனைத்
தினையுஞ், சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி
குருவைத்-துணிவின னம்புயர்த சிரத்தைகுரு
மொழிநெஞ், சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்
சா தநஞ்சேர்-அதிகாரி செயுங்குருசே வையினை
யெடுத் தியம்பில். 8

ஆததமுடன் அங்கமே தாநஞ்சற் பாவம்-ஆம
வற்றுட் குருபானுக் கநுகூல விருத்தி, ஆத்த
முயர் குருபரன்குற்றேவலே யங்க-மருட்குரவர்க்
குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக், காத்தலது
தாநமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்-கண்டசிவ மென்
நம்பு மதுவேசற் பாவ, மேத் துகரு மம்பத்தி மிகு
ஞாந காண்ட-மெனுமிவற்றுன் மூவதிகா ரிகள்
வேறு முளரால். 9

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா
னெனதென்-றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரி

யையுமீ சற்கே, திடம்பெறநின் ருக்குமவ னே பத்தி காண்டி-செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரி தானெனன் றிருப்போன், மடந்தவிரு நன்ஞான காண்டியென லாகு-மற்றுமுனர் ஐவரொரு வர்க் கொருவ ருயர்வா, யடைந்தவதி காரிகளங் கவர் கருமி முமுட்சோ-டறையுமப் பியாசியநு பவியு டனு ரூடன். 10

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி-முத் தனு மவன்நூறு பிறப்பினிலொண் கருமி,நீடுலகம் இன்மையென நினைந்துபுறக் கரும-நிட்டனுய் முப்பிறப்பின் முத்தனு மவனே, நாடரிய முமுட் சுலகங் கநவெனக்கண் டுள்ள-நற்கருமஞ் சேர்ந்து பிறப் பிரண்டுளனப் பியாசி, வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக-மேவியோர் பிறப்பினுன் முத்தனநு பவியே, 41

உலகநிலை தோன்ருமற் றன்றிகழ்ஞானத்தால்- உண்மைமுத்த னுமவனே யாருடன் மற்றும்,உல கமுதல் யாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந் தும்-உடம்பாதிபொய் யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து, முகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே

சஞ்செய்-துறக்கேட்டு முயர்தருஞா நிகளாகி முத்தி,உலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியல்-உற்றிடுவோர் மூவரதிகாரிகளாகுவரால்

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்-தா மும்போ தககுருவே முதலாக இருநால், பேத மடை குவரவருட்போதகன்முன் னுலிற்-பெரும் பொருள் உறிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே, வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்-வெந்து யரங் குதவுமவ னிசிதகுரு நவறத்தைப், போதகஞ் செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே-புகழ்சரு கா மியகுருவென் லறைகுவர்மு தறிஞர். 13

சூசகனும் விவேகத்தால் சமைமுதலாங் குணங்க-டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வாங்ம விருப் பருள்வோன், வாசகனும் சிவசீவ ஐக்கிய ஞா நத்தை-வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்து நிலத்த, ஆசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குரு வாம்-அதிகாரி யாவார்க ளெனமுன்னர்க் கூறு, நேசமுறு சீடர்தம்முள் ஒருவன்முத் தாப - நெருப்பினல் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னுகி. 14

நானுரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொல்-
நசிப்பதெவ ராலெனவாய்க் தலர்கரங்கொண்
டேகி, யானுநற் கல்வியறிவடக்கம்வை ராக-மாதி
யாங் குணசிடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்
மண். ஊனுாப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள்
குவித்தே-உறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத்
தொழிவு, தானுமெத் திறத்தினுல் எனவினவல்
சிடன்-றனதுவிதி வத்துபசங் நத்துவமா மன்றே.

அனையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி-
அஞ்சலோம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி விருத்திப்,
புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன தநாத்ம-புத்
தியினை யொழித்துத்தா தாத்மியவாக் கியத்தா,
னினையலரும் ஒருபிரம நீயேயென் றுள்ள-
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ உபதேச மாகும்,
இனையவுப தேசமுறை யுத்தேசத் துடனே-
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத்
தாமால். 16

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரத்
தா-லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங்,
குறியுடைய தாமெனல்போ-லப்பொருளிற் சிறந்

த-குறியுரைத்த விலக்கணமவ் விலக்கியமாம்
பொருளிற், செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோ
விலையோ வென்னத்-தெரிந்திடுதல் பரீட்சை
யோர் பொருளறிந்து பெறற்குப், பொறியுறல்
செய் காட்சியாம் அளவைமுத லாகப்-பொருந்து
பிரமாணங்கள் எட்டுளவாம் என்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே-
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமநு மானந், திடமருவு
மவ்வநுமா னம்பதிஞ்ஞை யேது-திட்டாந்தம்எனு
மங்க முடைத்தவற்றுட் பதிஞ்ஞையிடமலைவெவ்
வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினல்-என
லேது மடைப்பளிபோல் என்பதுதிட் டாந்தம்,
உடைமையுணர் ஆத்தனுரை யானதிதீ ராதி-யுச
கனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணுனெருவன் இளையாமை
கண்டு-பரிந்திரவுண் கற்பித்தல் காணருத்தா
பத்தி அகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி
விருப்பன்-அவன்வேறோ ரிடத்திலெனத் தெரிந்
திடுதே றன்னேத், தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தா
பத்தி யென்பர் - தகும்பசுவோ டொக்குமரை

யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன், புகப்படரும் வாத்திலதன் விடயஞா நந்தான்-பொருந்துதவே யுவமானப் பிரமாணம் ஆகும். 19

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுற் ரோன்று-மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமாகிய வெண், டன்னிலொரு நூறெனுமென் னுண்டெ னுஞா நந்தான்-சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ், சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடய வுணர் வதனைச்-சொற்றிடுவர் அறிஞரை திகமாகு மளவை, யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்சிமுத லாய-எண்வகையிற் சமயர்கொளல் இன்னவெனவுரைப்பாம். 20

புகலுலகா யதனுக்குக்காட்சியொன் றேசைந-புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்டநுமா நத்தோ, டுகலருஞ்சாங்கியர்க்குமூன் றுரையொடுநான் குவமை-யொடுநியாயர்க் கருத்தா பத்தியொடைந் தாகு, மிகுபிரபா கரற்காறும பாவமொடு பாட்ட-வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிகதெரிவுற், றிகலருமொண் புராணிகர்கடமக்களவை எட்டாம்-என் றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுடன் அன்றே.21

1. திருக்கு விவேகம்.

திருந்தியவே தாந்தநூல் இயம்புறுவ திருக்குத்-திருசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்முதற் றிருக்கில்,வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசாதிகளா-மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழியில், விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு ஞிமிறின்ங்கள் புக்குமுகத் தழுதுபெரு குறுதேன், அருந்துநறு மலர் முதலா யினவும்வே றுள்ள-அணிமாமுங் கன்முதலா யினவும்போ லாமால், 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு-நிகழாமை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவின், றொருவுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை-உண்மையினுனிறுதியதி லென்பதென்கொலென்னில்,வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்-மாயையுஞ்சார் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறாய்த், தெரிவதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதாநந்த-சிவத்தினுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே. 23

சுருதியினுள் ஏகமே வாத்வைதம் என்னுஞ் சொற்கிடையுள் ஏகமெனுஞ் சொல்லதனுக்

கயிக்க, மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத்
தேற்ற-அத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக்
காகக், கருதுபொருள் வருதலினால் இம்முறையே
மாயா-கற்பனைகள் கடந்துநிர வயவமா யென்றுந்,
திரிதலில்சிந் மயமாகும் ஒருபிரமந் தனக்குத்-
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே,24

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா -
யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள, சுத்தியூ
டிலாதவிர சதம்விளைத்தத் போலச்-சொல்பிரம
சத்தினில்லா வுலகதுகற்பித்தல், எய்த்திதுதான்
வெள்ளியதன் றிப்பியெனல் போலோர்ந் - தின்
றுலகம் பிரமமெனத் தெளிதலப வாத,
மெய்த்தபொருள் அறியுமிலக் கணமூன்று மவை
தாம்-விளங்கதத் வியாவிருத்தி தடத்தமொடு
சொரூபம்.
25

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற-வா
ருயிரை யறிவித்தல் அதத்வியா விருத்தி, சாகை
நுனி மதியுளதென் றுணர்த்தவிற்பூ தாதி - சக
மாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல் தடத்த,மா
கனலி விளங்குகதிர்ச் சொரூபனெனல் போலாந்-

மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொரூ
ப, நீகடவு சொருபநிசம் சச்சிதா நந்த-நித்தியபூ
ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே.
26

மதித்தன்மதி யாமைநந வாதிகளிற் றனக்
கோர்-வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தை
யனைத் தினுமே, உதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்
திடுதல் சித்தாம்-உவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்
மையா நந்தந், திதித்தசதோ திதநித்தம் அனைத்
துஞ்சா தகமாந் - திறத்தினால் அனைத்தினுஞ்சம்
பந்தநிறை வெனவே, விதித்திடுக உயிரசச்சி
தாநந்த மயமேல்-விளங்கியதில் அவற்றுளா நந்த
மெங்கும் எனினே.
27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கின் ஒளி
யே-விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே
விரியும், வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகி
னிலவ் வகைபோல்-விமலசத்தொன் றேதிகழுங்
கண்முதலா மவற்றின், மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது
தமோகுணத்தின் மூட,விருத்தியினும் இராசதத்
தின் கோரவிருத் தியினா, மெய்ம்மையசச் சித்தா
குஞ் சத்துவத்திற் சாந்த-விருத்தியினிற் சச்சிதா
நந்தங்க டோன்றும்.
28

ஆதலினால் ஆநந்த மயமாமாந் மாவவ்-வைந்தி
னுக்கும் உபாதியுள அவைமுறையே மொழியிற்,
பேதமுறுஞ் சத்துமூன் றாப்விவகா ரிகம்பின் -
பிராதிபா சிகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே,மூது
ணர்விற் சுழுத்தியிற்றோன் றாதநா வுற்று-முத்தி
யும் அனவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம், போதி
காவினிற்றோன்றி அழிவதிடை யதுவாம்-பொன்
றாத் பிரமசத்தே இறுதியதாம் அன்றே. 29

சீவனோடீ சள்கூடத் தன்பிரமம் என்னத் -
சித்துநான் காங்குடநீர்கதுவுறுவெண் மீன்வான்,
றாவுபனி நீர்பிம்ப அநுமிதா காசஞ்-சொல்கடா
வச்சிந்தா காசமொர்டு மாவான்,மேவுமிவையவற்றி
னுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்-விட்யமொடு பிர
மம்வா சனைமுக்கி யம்பின், எவுநிச வாந்மாவோ
டத்துவிதம் வித்தை-ஒனுமியற்றின் பெயரா
லெண் வகைப்படுமா நந்தம். 30

மாதுமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற் றோன்றி-
வரல்விடய ஆநந்தம் கண்படையிற் றோன்றல்,
ஓதுபிர மாநந்தந் துபிலொழிவிற் றோற்றம் -
உடையதுதான் வாசநா நந்தங்கே டின்பம், ஆத

விலா னொதுமன்மதி தோன்றுதல்முக் கியமாம்-
ஆநந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்தல்,
ஏதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிட யத்துள் - இ
யான்பிரியன் எனத்தோன் றுதலாந்மா நந்தம்.
31

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மை
தான் என்னும் - விவேகத்திற் றோன்றுவதே
யத்துவிதா நந்தம், அரியமறை முடிவாகும்
வாக்கியஞா நத்தால் - ஆதலது வித்தியா நந்த
மென வறிக, வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்
னின்மை யன்றி - யொன்றொன்றா காமையென்
றும் இன்மையென நான்காய்த், திரியுமபா வங்க
ளிவை நித்தியத்துட் புகாத திறத்தனவாம் பூர
ணத்தும் உறாதனமூன் றாகும். 32

உரைத்தவைதாம் இயாவையெனின் ஒருகா
லத் துண்டின் - றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்
சேத முடனே, தெரித்தவொரு தேயத்துண்
டொருதேயத் தில்லையென் - தேயபரிச் சேதமு
மொன் றாமாகா தென்னும், கருத்தில்வரு வத்து

பரிச் சேதமுமாம் என்னக் - கருதிடக இனிச்சித் தின் விரிவாகும் எனமுன், விரித்திடுமச் சீவாதி கட்குநா மாதி - விவகார கற்பனையீண் டெடுத்து மொழி குதுமால். 33

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்-தைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவர் அவருள், வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மாநி - வியாவகா ரிசன்புத்தி கதுவுறுசை தந்யன். மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன் - வருபிர மாத் திருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே, தோற்றியிடும் விஞ்ஞாந மயன்குடும்பி சரீரி-தூலம் பதமுக் கியன்முதலாயின விசுவ நாமம். 34

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மாநி-பிராதிபா சிகசீவன் சொற்பநகற் பிதனென், மற் றவைதான் முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்-வழங்குறுவர் காரணமெய் வியட்டியபி மாநி, யுற்றுவரும் அவித்யோ பகிதன்கா ரியமாம் உபாதிசனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞா மங் கள், பற்றிவரு சீவாந்மா அந்தராந் மாமேற்-பர மாந்மா எனப்படுமாந் மாவிதமூன் றுகும். 35

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி கலந் துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்துளன் சீவாந் மாவெனப் படுவான் தாமரை யிலையினீர் போலத், தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந் தோய்விலன் அந்தராந் மாவாம், போந்துல கிற் குப் பரிதிபோற் சான்றய்ப் பொருந்திஞேன் றுன்பர மாந்மா. 36

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி நின்ற தென் றுரைப்பது போலும், கார்விரைந் தோட ஓடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலும், ஓர்வருந் திரிவிற் போதவாந் மாவிற் குடன்முத லாகிய உபாதிப், போர்வருஞ் சீவ பரவனை உலகப் பெருவிவ காரமென் றறியே. 37

அருவிராட் புருடன் இரணிய கர்ப்பன் அந் தரி யாமியென் றீசன், றிரிவிதம் அவருட் டூலவா கத்துச் சமட்டியா கியவபி மாநி. விரிவுறும் வைசு வா நரனெனன் முதலா விராட்புரு டன்பெய ராகு, மருவுறும் இலிங்கம் எனுமுடற் சமட்டி மாநிமாப் பிராணனே யன்றி. 38

சூத்திராத் மிகனென் பெயர்முத லாகச் சொற்றனர் இரணிய கர்ப்பற், கேத்துகா ரண மாம் உடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மாநியவ் வியத் தன், வாய்த்தகா ரணமாம் உபாதிகன் அநந்த மயன்பர தேவதை பரமன், ஆத்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்முன் அந்தரி யாமிபெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திகழ்வினிற் றௌதமே யெனவு, செய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு நீனிறத் திலரஞ்சித மெனவும், பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போற் பிரமமு மாயை, வைத்த கா ரியங்கள் கடந்திறு நிலையில் வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி அந்தரி யாமியா மாயை, சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு சார்ந்துபொன் கர்ப்பனென் றுகி, விக லமில் தூல வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்கு மென் றறிவாய், திகழுறு பிரமஞ் சித்திர பட மேற் சித்திர மியாதென வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதந மோடு வெற் பெழு வாயசே தநமாய்ப், பரந்துள வுலகஞ் சித் திரம் என்பர் பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத், திருஞ்சடா சடமாம் உலகது தோற்றம் எவ்வ ணம் எனிற்படந் தன்னில், வரைந்தபன் னிற மாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுயிற் போலி. 42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்றும் உண் மையாஞ் சித்திர படம்போன், முர்வுற எழுதும் கிரிமுத லாய வதனொடொப் புறுகிலா வாபோற் றோவரும் பிரமத் தெழுந்துபற் பலவாஞ் சீவர் கள் சித்தொடப் பாகப், பார்முதல் ஒவ்வாச் சடங்களா தலினுற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுல கம் 43

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்கள் எலா மறி தன்முத லனவாம், கத்திருத் துவமோ டகத் திருத் துவம்பின் அந்நிதா கத்திருத் துவமே, யத் தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்கல் அளித்தல் போக் குதனிய மநந்தான், எய்த்திடல் அகற்றும் அநுப்பிர வேசம் என்பன வீசனேந் தொழிலே. 44

நீங்கிய விகாரப் பிரமமாம் ஈச னிகழ்த்
தமோ தொழில்பல வென்னிற், பூங்கதிர் இச்சை
யின்றியே வாரி பொழிமழைக் கதிரினாற் பொழி
யா, ஆங்கதி னிழலாப் பொருந்தியங் கிழலை யலர்
முகி லான்மறைத் தளித்தே, தூங்கிம கரத்தால்
வெங்கதி ரானீர் தொலைத்ததைத் தன்னுடாக்
குதல்போல், 45

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்
பொலிந்தசிற் பிரதான மதனாற், சாற்றரு நிமித்த
காரணன் ஆகித் தகுஞ்சடப் பிரதான மதனால்,
ஆற்றுபா தான காரணன் எனநின் றூக்கிய புத்தி
யா திகளிற், றோற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற்
சொற்றபோத் திருவென நின்றே. 46

நியமசத் தியினாற் போகபோத் திருவை நிய
மஞ்செய் துருத்திர வுருவான், மயமுறு மாயா
காரியஞ் சிதைத்து வந்தருள் ஆர்ய வுருவால்,
அயர்வுறு சீவன் தன்னையே தன்னோ டயிக்க
மாக் குவனென அறிக, வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டி
யென் பனவால் உயிரிறை கட்குறும் பேதம் 47

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன்
மிகுமுயிர் எலாமுனன் எனுமோர், தகுமபி மானம்
இறைசமட் டியதாம் தனித்தனி மரம்பெயர்
கொளல்போற், பகுமுட றோறும் வேறுவே றாகப்
படுமபி மானமோர்ந் துரைப்பிற், றொருகுமுயிர்
வியட்டி யுருவமென் குவர்மேற் றொம்பத விலக்
கியம் உரைப்பாம். 48

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டானன் சேத
நன் அந்தரி யாமி, ஆவலின் அநுசந் தாத்திருச்
சுடஞ்சத் தார்த்தனோ டவச்சிந்ந சீவன், தாவ
ரும் பார மார்த்திகன் றூரியன் சான்றினன்
பிரத்திகாந் மாவாம், எவமி றொம்ப தத்திலக்
கியார்த்தன் என்பகூ டத்தநா மங்கள். 49

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டானன்
இயம்பரும் ஓருபரப் பிரமம், பாசமில் பாதத்
துவப்பர மாந்மாப் படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப்,
பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறு
பரி யாயநா மங்கள், தேசுறு பிரமந் தனக்கென
வுரைப்பர் திருந்துநூல் தெரிதரும் புலவர். 50

வடிவொடு பெயராற், குடமுத லாக மண்
பல வகைப்படும் அதுபோற்,சுடுபசும் பொன்னே
செய்கையாற் பலவாஞ் சுடரிழை உருவகொள்
வதுபோற், படியறு சித்தே முன்சொல்சீ வாதி
பலவுமாம் எனமுத லாக, விடலரும் அறிஞர்
நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறும்
அன்றே. 51

---

2. திருசிய விவேகம்

இந்துவினை யநாதியடைந் தளைதமுழுது
மறையாமல் இந்து தன்னால், அந்திறனை
யொளிர்வித்துக் கொள்களங்கம் எனவெனை
யான்அறியேன் என்னு, முந்துலக விவகாரந்
தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடா தென்றும்,
அந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமன றம்பிக்கு மந்தி
ரம்போல். 52

விளங்குறுமாந் மாவுருவம் அல்லாமல் ஆந்
மாவின் வேறாய்த் தோன்றா. தளங்கொள்விய
தாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்றாமல் ஒடுக்கி நின்
றுந், தளங்கலக டிதசடனை யெனுஞ்சமர்த்தை
யாகியுமே தோன்றா நின்ற, வளங்கடரு கார
ணமா யதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச்
சடந்துக்கம் அநித்தம் கண்டம், எனுமிவையுண்
முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவுருக்கல் லெழு
வாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூட
விருத் திகடுக்கம் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய்
அநித்தங்கண் டிதங்கால பரிச்சேத முதல வாகும்.

பிந்நமொட சத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையு
மவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவும் ஒழிந்தநிர்
வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை எய்தும, உன்
னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்தம் உலக
பந்தம், என்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம்
மாயைபடும் இயல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மலர் எனத்துச்ச மேயெனவும்
இப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வா
சியமாம் எனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நி
கும், உண்ணிலவு தமமாயை மோகமுடன்
அவித்தைபொய் யுருவியென்றே, நண்ணுமிவை
மாயாபஞ் சகமாகும் எனவறிஞர் நவில்வர்
அன்றே. 56

சீவசே தரமறைத்துத் தமமயலா இயல்வுல கத் திறத்திற் செல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயை விப ரிதஞானம் விளைத்து மோகம், ஒவவுணர் வழிந்தவித்தை சத்தின்வே ருகிப்பொய் யுருவி யாகும், வீவிலா மாயையதற் கிருதருமஞ் சங் கோச விகாசம் என்றும். 57

விரிந்தபடம் ஓவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவித்தொடுக்கும் விதமே போல, அரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்திஞல் அகிலங் காட் டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தால் அடக் கும்எனப் பகர்வர் மாயைக், இருந்தகுணம் இரண்டுளவில் சுதந்தரமும் சுதந்தரமும் என்ன அன்றே. 58

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே ருகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்தரஞ்சான் ருயவொரு சேத நன்பால், உய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்தர மும் உளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போல் இல்லையென விளம்பல் அன்றே. 59

புலமில்கா விடைக்கரிபோற் ரேன்றிவிசா ரந்தோன்றப் போன்றும் பொய்யா, நிலவுதல் செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடு நிகழ்த்து கின்ற, மலினசத் துவவடிவ அவித்தைதமப் பிர தாந வடிவம் ஆகு, நலமில்பிர கிருதியென விருத் திமூன் றுடைத்துமுன நவின்ற மாயை. 60

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாச யிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தினாெ வாடு படைப்பின் இதுபேத அவத்தையெய்தும், மேய வதிற் பிரமசை தந்யம்பிம் பித்திதுவே விளங்கு ஞாநத், தூயசைதந் நியவீசன் நற்பதியென் றிட நிற்குந் துணிவு தன்ஞல். 61

அப்பாற் குபாதி யாகி அமோககா ரணியா மாயை, பொய்ப்புறும் அவித்தை யெண்ணிற் போத்திருப் பசுவென் ருேதும், ஒப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லாம் உபாதியாய் மோகஞ் செய்யும், எய்ப் புறு பகுதி பாசம் எனக்குணச் சமமாய் நின்று. 62

அவித்தையின் பிம்பித் துள்ள ஆருயிர் நுகர்ச்சிக் காகத், துவக்குறு காரி யங்கள் தோற்

றிட வெதிர்கு றித்த, வுவப்புறும் ஈச னேக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து. பவப்படுகால மாகி யது கொடு பரிணு மித்து. 63

இருமக தத்து வந்தான் எனநிற்கும் அது தா னீர்பெய், தரும்விதை முளையா மன்முன் போலி ரா தமர்தல் போலக்,கருவெனும் பகுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்பொய், உ ரமுறு நிருவி கற்ப வுருடு அவத்தை யாகும். 64

சொன்மக தத்து வந்தான் குணபேதம் உருப்பொய் ஞான, மன்சவி கற்ப மாக வருமுதல் அத்தி யாசம், என்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங் குண சத்து வந்தான்,பின்வரும் இராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும். 65

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி உருவங்கள் பிர கா சம்பின்,புரைப்பிர வீருத்தி மோகம் என்குவர் புகல்கு ணங்கள், நிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி, விரிப்பருங் குணங்கண் மூன றுங் தருவமேல் விளம்பல் உற்றும். 66

சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும், புத்தியிந் தியங்கள் ஐந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச, தத்தில்வாக் காதி யைந் துந் தகும்பிரா ணுதி யைந்தும், அத்தமோ குண த்திற் றோன்றும் அகல்விசும் பாதி பூதம். 67

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்தல காகி நிற் குஞ், செப்பிய கரண நான்கின் செயல்களா நினைத்தல் அந்தப், பொய்ப்பொரு டுணிதன் மாநம் புரிதல்சிந் தித்த றிங்க, டிப்பிய நான்மு கன்சேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே.

இக்கர ணங்க டாநம் இதயஞா னேந்தி யங் கட், குய்க்குறுந் தொழிலாங் கேட்டல் உறல் காண்டல் உண்டன் மோத்த, றிக்குமா ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருண னேடு, தக்கசு வநியாந் தெய்வந் தாநங்கா தாதி யாமே. 69

புத்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்- புறம்ளனவே உள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பின், உய்த்தபிரா ணுதியொலி கேட்கை யர்நா திகளை-யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறி

தல்விழி மூடின், மெத்துமக விருளறிதல் உத்
காரா திகளின் விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்
முறையே யாகும், வைத்தகரு மேந்திரியத்
தொழிலுரைத்த னடத்தல்-வழங்கல்விடல் ஆநந்
தித் திருதலென வறியே. 70

அங்கிமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிரசா,
பதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகைக டாநம்-
இங்கிவையுள் உட்காரணம் இருவகையிந் திரிய-
மென்னவரு பதினன்கும் அத்தியாந் மிகயாந்,
தங்குமிவற் றுறுவிடயம் ஆதிபௌ திகமாந்-தகு
மதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப், புங்கவரே
யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய் - பொன்
கர்ப்பர்க் கதுமறைப்பாம் அந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு
வாச-நிசுவாசம் இயற்றுமபா னன்குதத்தின் உற்
றுச், சென்றொழிய மலசலங்கள் ஒழித்தலுறுஞ்
சமானன்-சேர்ந்துந்தி யந்நரசம் உறுப்பனைத்தும்
பகுக்கும், என்றுமுதா னன்களமுற் றுத்காரம்
புரியு-மிருந்தங்கம் எங்கும்வியா னன்பரிக்கு
முடம்பைக், குன்றுதவி னுகன்சோம் பாவித்தல்

விளக்குங்-கூர்மனல் விக்கலொடு தேக்குளவாம்
அன்றே, 72

தும்மலுடன் இருமல்வருங் கிரிகரனு னகு
தல்-சொல்லுதலாந் தேவதத்த னுற்சோக ராகம்,
இம்மைதருந் தநஞ்சயனத் தநஞ்சயனும் வாயு -
இறந்த வைந்து நாள்காறும் இருந்துநனி வீங்கி,
மெயம்முழுதும் வெடித்திடச்செய் தகலுநா
காதி-விளம்புபுற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க,
டம்மைமிக இயக்கலுறும் பிராணாதி வாயுத்-தாமி
யக்கும் விடாமன்ஞா னேந்திரியங் களையே. 73

சாற்றின்வை ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சந
னந்-தரியாமி யொடுமேகாப் பிராணனென்னும்
பெயர்கொள், காற்றிவைகள் சீவச்ம் பந்தமா
யியுட்-கரணங்கள் இயக்கியிடு மண்முதலைந் திற்
கும், பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டீ
கரணம்-பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந்
தருமம், ஆற்றலுறு திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி
வெளியா-மயனொடரி அரனீசன் சதாசிவன்றே
வதைகள். 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்
முட் ககநத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டு
றுடனே, அந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்
கிரத மொடுநான்-கைந்துமண மொடுபுவிக்கென்
றறிகதிரி புடிதான், மூந்துஞா திருஞாந ஞேய
மாம் அவற்றுண்-மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை
தந்ய, நந்துஞா திருமநத்திற் கதுவறிவு ஞாந-
நவின்றபெள திகவிடய ஞேயமென அறியே. 75

ஈங்குமநம் இருபத்து நான்காவ தாகும்-
இருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் காரம், ஆங்
கதனை யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவன் அறையு
மிருபத்தாறு மவன்மாயை மருவும், ஓங்கொளி
யாம் ஈசனிரு பத்தேழா மவனவ்-வுயிராமுதலாந்
துரியனிரு பத்தெட்டா மவனு, நீங்கலரும் ஈசன
திட் டாத்திருவாம் பிரம-நிதழ்த்திலிரு பத்
தொன்ப தாவதுவாம் அன்றே, 76

தெரித்தகா ரியத்தோற்றம் இருவகையாம்
கிரம-சிருட்டியுக பத்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி,
விரித்தமக தத்துவமக முந்தன்மாத் திரையாம்-
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூதம், உரைத்

தவற்றுற் பிரமாண்டபிண்டமுத லாய-வுலகுதயந்
தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான், மருத்துவசத்
தலைபாதி போற்சிவத்தின் மாயா-மயநாம வுருவ
நிகழ் வாமுகபத் சிருட்டி, 77

சுருதிசித்தம் ஆதலினால் இவையுடம்பாடா
கும்-தூயபரப் பிரமாம் விகாரமிலா விரையாற்,
றருதல் எங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்
னிற்-றுளிலாக் கதிர்ச்சிலையில் இச்சையிலா
தெழுந்த, பருதியினால் அழல்வரல்போற் பரசிவ
னுன் மூலப் - பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள்
வரற்குக், கருதின்முரண் ணிலையாகும் எனப்புகல்
வர் அறிஞர்-காரியங்க டோற்றுதனால் வகை
யவையீண் டுரைப்பாம். 78

விருத்திபரி ணாமமா ரம்பம்விவர்த் தமதாம்-
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா காரம், உரைத்
தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை உரகவுரு
முறையவற்றின் றிட்டாந்தம் ஆகும், வருத்து
கவயிற் றரவங்கர் தருவநகர் குற்றி-மகன்கநவிர்
திரசாலஞ் சுத்திகா ரசதந், தெரித்தவிவை முத

லனவாந் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்-றீர்ந்திடு பொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை 79

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிசாரி யாகப் பொருந்துமுயி ரிடத்தேதன்முன் பிராந்தி யார்க்கென்னில், ஒப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச் சொப்பனந்தான் ஒருமுநிவன் பாலுதிப்பி னத னலங் கவனுக், கெப்பழுது மிலாததபோற் சான் றுமாந் மாவில் இலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியி னன் மருளு, மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்தி ஞாநமும்பொய் - விடயஞே யமும்வரினும் 80
அவற்கிடையூ றிலையே.

இறைவனாற் றோன்றியமா யாமயமாம் உலகம் இருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினால் அத னுண், மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா-மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம், வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு பொது மல்-விடயமெனப் பலவிதமாம் அவையாவை யென்னின், முறையின்வரி தாதிபுலி யெழுவாய் வீழ் திரும்பு - முதலனவாம் எனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் தடையோர். 81

ஈசனிரு மிதமான் தோ... றும்பின் மெய் துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா றுமோர், தேச விட யத்துறுகற் கெவ...னிற் - றிட் டாந்தம் ஈசனிரு மிதமணியா இகடாம். பேசி லொரு தகையாய்ப்போத் திருப்புத்தி தன்கற்-பிதநாநா விதத்தினால் அவைதமைபெற் றேனுக். காசைவிட யமதாகிப் பெறுதற்குவெறுப் பாகி-யரியதற விக்குபேட் சாவிடயம் ஆமே. 82

அப்பொருடான் விளங்கித்தோன் றுறுவ தற்கின்னும் அறைதுமொரு திட்டாந்தந் தோன் றியவோர் மாது, மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள் புத்தி - விருத்திகற் பிதத்தினாற் றுதைக்கு மகளாய்த், தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத் - தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்பள், இப்பரிசு விடயமெலாம் இறைவனிரு மிதமும் இலங்குயிர்க்கற் பிதமுமாம் இருதிறத் 83
துற் றிடுமே.

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப-தல்லாமை யானுநூல் ஆசிரிய வடிவாய், நண்ண லரு முத்திசா தநமாயுந் தன்னால் நழுவவொண்

ஞ் மையினுனும் அனையதுதா னிற்க,எண்ணரிய
சீவகற்பிதமாய வதுதான் இருபிரபஞ் சங்கள்
சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங், கண்ணுமசாத்
திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறனும்-கழறிற்றீ
விரமந்தம் எனவவையீண் டுரைப்பாம். 84

சீவபர விசாரணையே உரைத்தலரி தாஞ்
சாத்-திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளெனதீ விரமாங்,
காவலுறுஞ் சாதிகரு மாதிகமொ டேதன்-கருதி
மாக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின், மேவுறு
மவ்விருதிறனும் ஆருயிர்மெய்க் காட்சி -விரோதி
களா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்னம்,ஒவுவசாத்
திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞான-வுதவியா
யாங்மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம், 85

தீவிரமங் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுங்-
திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென்
றறிக, பாவமுறு மவச்சிந்நோ பாதிபதி விம்போ-
பாதியுடன் அத்தியா சோபாதி யெனவே, மேவு
முபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே-
விளம்பிடியிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே,
யாவரண வவச்சிந்நோ பாதியாம் பிரத்

திய-காங்மாவுக்கு அதனதுகா ரியமாம்புத்
தியினில், 86

பற்றியவாங் மாப்பதிபிம் பித்திடுதெ ருனே-
பதிபிம்போ பாதியாம் புத்திகதம் ஆய, முற்றுசுக
துக்கங்கள் உயிர்நுகர்தல் போல-முயலுதலே
யத்தியா சோபாதி யாகும், உற்றவத்தி யாச
விலக் கனமாம்வே றென்றில் - ஒன்றினது
புத்தியிப்பி வெள்ளியது போல, மற்றதுநால்
வகைப்-டுமால் மித்தையுடன் இதர - மற்றி
தரே தாஞ்சத்தி யங்களினுல் அன்றே. 87

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்சுழூற்சி
வரல்போ - னித்தமுறு மாங்மசங் நிதியதனின்
முறையே. சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறி
தல் வரலாற்-றகுந்தால மெய்மித்தி யாத்தியா சங்
தான், இருப்பருமிங் தியங்களே யிதராத்தி யாச -
மிதரேத ராத்தியா சங்காணம் ஆகுங், தரிப்பரிய
மூலவகங் காரமது தானே - சத்தியாத் தியாச
மெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே- 88

ஆங்கார மாங்மாவிற் குாானெனலாற் கயிற்
றின் அரவமென கிருபாதி காத்தியா சந்தான்,

ஆங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா - வா
மெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமாம்,
ஈங்காகுங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சை-யினே
ஞானன் றிருத்தலினுல் அலைபுனலிற் புக்க,
வீர்ங்கதிரின் பிம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாசம்
எனவுரைப்பர் நான்குடும்ப வானெனனிற்
கையினுல். 89

மைந்தர்முத ருயினு ருடனுன்மா விற்கு-
மண்ணுலகிற் பஃறியத்தர் விவகாரம் எனவே,
அந்தமுறு சம்பந்த மாத்திராத் தியாசம்-ஆமென்
ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மால், நந்துநிரு விகாரி
யான் மாவென்றல் பெற்று - நவிற்றருமைந் தவத்
தையுள வவையாவை யென்னிற், றெந்தமுறு
நனவொடுசொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியந் - துரியாதீ
தந்தானும் அவற்றியல்பு மொழிவாம், 90

பெருந்தூல வைம்பூதம் ஈரைந்திந் திரியம்-
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவாம்,
அருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ-டகர
வெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக, விருந்
தாக விதயமல ரட்டதள கதியில்-விசுவசி வனும்

விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து, வருந்தாவில்
விடயங்கள் கரணமனைத் தானு-மருவிநுகர்ந் திடு
தல்சா கரணமாம் அன்றே. 91

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியுநின் றெழிந்த-
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதநுவி னின்றும்,
விஞ்சுரசோ குணமுகர மெழுத்ததிதெய் வந்தா
ன்-விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங்,
கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியாற்றை சதனுங் - கநக
கர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை, நெஞ்சம்
எனுங் கரணத்தால் அநுபவிக்கை தாமே நிகழ்ந்
திடுஞ்சொப் பனமென்று கழ்த்துவர்மூ தறிஞர்

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு
போல- விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா
தனைமியா, டாய்ந்தவாங் மாசிரயத் தவத்தையற
விருக்கும்-அரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற்
றமமே, யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ
மிதயம் - இடமாகக் கமலமலர்ப் பொகுட்டுநடுக்
கதியால், ஓர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்
பிரமா நந்தம் - உறுமாயா விருத்தியெனு நுண்
கரணந் தன்னுல். 93

அநுபவித்தல் சுழுத்தியாம் இந்நவா தி
கண்மூ - வவத்தையொடு முத்தாம முப்புமுத்
தாநம்,பினுமுத்தே யங்களெனும் பரியாய நாமம்-
பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்தே யககமலம் அழித்து,
மநவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே-
வருந்துரியம் அப்பரமாந் மாவிந்மந மடங்கன்,
முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்
வர்-மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட்
சுழுத்தி. 94

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு
கநவால் - விண்ணவர்க்கு நநவுநரர்க் கம்மூன்
றும் ஆகுங், கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியமகா
யோகி-கட்குவரு வதுரியா தீதமுதன் மூன்று,
மலங்கலுறு மநுடர்க்குத் தமிற்றுமே தோன்றி -
வரும்பந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தால்,
இலங்குமுத்தி சாதநமாம் அவையொன்றி
லேயொன்-றிலரமையாற் காலதே சங்கணிய
மம்பொய், 95

சொற்றவவத் தைகளிலநு சூதனாய் அறி
யுந்-துரியனே யுளனநவு கநவிலறி வுண்மை,

பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பின்
எழுந்து-பிறிதொன்றும் அறியாது சுகத்துறங்கி
னேனென், துற்றவிரு நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி
யதனில் உறுதுவரா வெனுமருத்தா பத்தியினாற்
பொருள்கண், மூற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குத
லெனக்கா ரியங்கண் - முழுதையுமுட் கொண்ட
பேர் அவித்தையிரு ளினையும்- 96

அந்தவவித் தையினதுக் குமவிருத்தி
தன்னில் அலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணி
லாத் துளிபோல், வந்திலகி யடங்குநிசா நந்தக்
கூற் றினையும்- வருகாரணாந் தராபேட்சை யின்றி
யே ஆந்மா, மூந்துரைசெய் சுழுத்தியினில் அநு
பவிக்கை யாலே -மொழிந்ததனில் அறிவுளதாம்
ஏதுமறி யாமல், நந்துசுகத் துறங்கினேன் எனற்
கேது விடய - ஞாநமிலா மையுங்குடும்ப நிவிர்த்
தியுமா முறையே. 97

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா நந்த-
மயவுயிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந்
தேன், என்றவில தேதுகா ரணமெனிலோர்
பொருளை-யெடுப்பநீர் மூழ்கினேன் ஆண்டுள

தென் பதுமேற், சென்றலது புகலவொணா தது
போலக் கருமச் - செயலினால் எழுந்துதுணை
யாங்கரணங் கூடின், அன்றியதில் அறிந்த
பொருள் கூறொணா தாகும் ஆதலினால் உயிர்
சச்சி தாநந்த வொளியாம். 98

அந்நமொடு பிராணன்மநம் விஞ்ஞாந மிக்க,
ஆநந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாஞ்,
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற -
தூலவுடம் பந்நமய கோசஞ்சூக் குமமெய், மன்ன
லுறும் பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண-மய
கோச மநமுஞா னேந்தியமும் புணரிற், பன்னு
மநோ மயகோசந் துரியன்சிற் சாயை-பதிக
லொடு லோகாந்த குந்தமே போன்று. 99

இருந்தவாங் காரமுஞா னேந்தியமுங் கூடில்-
இணைதலுறும் விஞ்ஞாந மயகோச மாகும்.
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்.
புகல்விடய தரிசநசா மிப்பியசை யோகந், தரும்
பிரிய மோதமொடு பிரமோதம் என்னத் - தக்க
வையும் ஆநந்த மயகோச நானென், றாங்கைததரு

விஞ்ஞாந மயகோச வடிவாம்-ஆங்காரந் தனையாந்
மா வென்பரறி விழந்தோர். 100

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியந்
தான் - நிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலினைத்
தேன் எனினான், றூலதநு வொடுங்கேட்ப னானெ
னினிந் தியத்தஞ்-சூழ்வனா னெனிற்காண முட
னும்வேத் தியமாய்ச், சாலவுயிர் துரியனிற்
கையினாலநங் காரந்-தானாந்மா வன்றாகில் அசேத
நவாங் காரஞ், சீலமுறு புறவிடய மறிவதே
னெனிலூ-சிக்கலின்முன் ஊசிசேட் டித்திடுதல்
போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண்
மனையை-விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றனதிருஞ்
சந் நிதியும், இயலுறுதற் சைதந்யப் பதிபிம்பந்
தன்பால் எய்தலும்பெற் றிடுதலினால் அச்சட
வாங் காரம், பயில்விடய வுணர்வினோடு நநவுகந
வுழன் று-பகர்சுழுத்தி தனிலடங்கும் அவ்வழக்
கம் உரைப்பிற், செயிர்தருமாங் காரமடங் குறு
சுழுத்தி தன்னிற்-செறியவித்தை யுட்சுவருந்
துயிற்கதவும் அன்றி. 102

நடுக்கமறுந் தீபமாந் தனைத்தானே விளக்
கல் நவில்பிரத்ய காத்மாவின் சோதியாம் பின்
னர்த், தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனுற்-
றுயிர்க்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்
னின், அடுக்குமுத லவத்தைமக தத்துவமாந்
தெற்றி-யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்
பளிங்கு மணிதான், படைத்தலருந் துரியசுடர்ப்
பதிபிம்பம் பதியப்-பட்டுமுனம் போற்சீவன்
என்னவே நின்று. 103

சொற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறி
யாஞ்-சுருங்கையினிற் போந்துநன வெனுமுன்றில்
விளக்கு,முற்பகருங் காலகரு மாதிசமீ ரணனுன்,
மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார, நற்
படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று-
நனவுகன வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளுந், தற்
படிக மணிக்கதுவும் அறிவொளிதன் முதலாந்-
தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமாம்
அன்றே. 104

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்கள்-
இலங்குநன வாதிகளின் அவிகார மாகி, உய்த்

துணரும் உயிர்வேறென் றிருத்தலினுல் என்
றும் உரைத்தவக மாந்மாவன் றெனவறிக புறம்பு,
வைத்தவிட யங்கடனக் காந்மாவாய்ப் பரமாந்-
மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமாய், அத்த
மதின் முன்பின்போல் ஒளியலதாம் அகந்தைக்-
காகஞ்சிற் சாயையாந் மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினேன் நானெனலாற் சிற்பதிபிம்
பந்தான்-மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றால,
மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும-
விளைவாகிக் கருமசமா நானறிந்தேன் எனலாற்,
றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார-சம்பந்தஞ்
சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகிப், பொய்ப்பரிய
வியல்பாகு நான்கருத்தன் எனலாற் புணர்ச்சியி
லாந் மாவினுடன் அனையதின்சம் பந்தம். 106

இசைப்பிலது பிராந்திசெந் நியமாகும் என்
னும்-இவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிவே கந்
தான், மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞானம் ஆவரண மிக்க-
விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்,
வசைப்படுத லுறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதின்
மீது-வருநிரங் கிசதிருத்தி யெனுமவத்தை எழுந்

திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க காவனவாம் இவற்றின்-திறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம். 107

திருசிய விவேகம் முற்றிற்று.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப்-போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசாரத்தின், முன்னமொரு தன்சொரூப மாகியபேரொளியா-முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ் ஞானம், பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத்தின்று-பிரத்யகாந் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்கமிரண்டும், பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மெனப் - பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற்றுணர்ந்தோர். 108

கருத்தனுமொண் கருமபல போத்திருவுந்தானுய்க்-கருதியுடம் பபிமாநி யாஞ்சீவன் றானே, யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை-யுரையாலுண் டயிரெனவே யறிதலசத் தென்னு, நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச-நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால், வரத்

துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபாரா-வரண நிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம். 109

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்போத் -திருவென்னும் சீவவுருத் துக்கமகன் றிடுதல், அரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்தே-யடைதலுறும் பலனனைத்து மடைந்தனமென் றமைதல்,டரிவினிரங் கிசதிருத்தி யிரண்டுமப ரோட்ச பலமாகு மறிவுருவா மாா்மாவிற்கென் றுங், தெரியுமப ரோட்சமுள தாதவினு லவற்குச், சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதவனவிங் கென்னில். 110

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்காலொருவன்-கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்றானெனவே, யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா - மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி, இடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா - னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறுரியன் மொழியாற், கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறிதல்-கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்தல் பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே-
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யடுத்தல்,
இங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனவோ-டிகலு
மப ரோட்சமா கதியுளிறந் தனனென்,றங்குவரு
துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா-மடைந்துதன
தியனிலையிற் சுகித்திருத்த ருனே, துங்கநிாங்
கிசதிருத்தி யென்றறிக வினிமேற்-றெல்வேத
வாககியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். 112

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தக
மாய்-வேதவாக் கியமூன்று திறனுகு மவற்றுள்,
வருந்திமக முதமனசெய் கென்றல்விதி விடுக-
மதுபாநா திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்,
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்
டல்-சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்பர்.
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித்
தார்த்த-போதகமா கியமகா வாககியங்க ளன்றே,

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை
புகலு-மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்
குப், பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதத்தொடசி
பதமாய்ப்-பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க

மூறையே, யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்த
மொடு வாக்கி-யாாத்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை
மூன்றும், விரிக்கிலவை தாஞ்சமா நாதிகர ணம்
பின்-விசேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கண
மாம். 114

அறைதலுறு பதங்கடமக் கிருபொருளிங் குள
வாம்-அவைவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென
வவற்றுண், முறைமைதரு விராட்புருடன் முத
லாகி நின ற·மூவுருவ வீசனுயப் பிரமமுமொன்
ருகிப்,பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ-
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த,
நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் தரியனுமொன் ருகி
நிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும்115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற-
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்,
சொற்பரவுஞ் சோதிதற் பதார்த்தமென நிற்
குந்-தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வே
ரும், பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக்
கியார்த்தம்-பொருந்துறுசோ திதொம்ப தார்த்

தமென லாகும், விற்பரவு மிலக்கணைவிட் டது
வும்விடா ததவும்-விட்டுவிடா ததுவுமென
மூவகையா மன்றே. 116

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ்
சொல்லும்-கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த
னென்னு, மிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்
குக் கெங்கை-யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முக்கி
யார்த் தத்தைத், தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிட
மாகா மையினாற்-றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கி
யார்த் தத்தைத், துங்கமுறு குந்தமொழி விடா
மற்குந் தத்தைச்-சுமப்பவனைக் காட்டுமென
வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. 117

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த
னென்னு-மொழியுண்முத லவனென்னு மொழி
யிறந்த காலந், தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்ட
ருந் தேவ-தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழி
நிகழ்கா லத்தி, லுன்னவரு மவையுடைய தேவ
தத்தன் றன்னை-புணர்த்திடுமிவ் விருத்ததரு மப்
பொருள்க ளிரண்டு, மன்னுதல்செ யயிக்கமுறு

மையினாலப் பொருட்கண்-வருவிருத்த தருமங்க
ளனைத்தினையும் விட்டே. 118

விருத்தமறுந் தருமமாந் தேவதத்தன் றனை
யே-விடாதுசொளி னவனிவனே யிவனவனே
யென்னுந், தெரித்தலரி தாயதா தாந்மியங்கூ
டுறுமாற்-றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி
னொடுதா, னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக்
கணையென் றறைதலினா லிதுவேதத் துவமசிவாக்
கியத்திற், குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென
வுண்மை-யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெ
னின்முறையே யுரைப்பாம். 119

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறிதன்
முதலாஞ்-சற்குணங்கொள் பரோட்சனாஞ் சிவன்
றனையே யுணர்த்து,முற்பகருந் துவம்பதமுக் கிய
மாய்ச்சிற் றுணர்வு-முதலாய வீநகுண விசிட்ட
வப ரோட்ச, கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண்
கொள் பொருட்கே - கத்துவங்கூ டாமையினவ்
விருபொருளு மடையும், பற்பலவாம் பரோட்ச
முட னபரோட்ச மாகும்-பகைத்ததரு மத்திறங்க
ளனைத்தினையும் விட்டே. 120

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற-விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற், புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்-பொருந்துதா தாம்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக, பகவிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்-பரோட்சவபரோட்சங்கள் மாயாகற் பிதமென், றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாமிம் முறையா-லொன்ருகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம். 121

தூயதத்வ மசிமகா வாக்கியத்தி ஞலே-தூரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி, யாயவுபா திகளாகற்றி விசுப்பொன்றே யெனவு-மகற்றிமறு டத்தன்மை யிராமனீ தானே,மாயவன்காணெனவுங்கன் னனேவேடு கழித்து மகன் குந்திக்கெனவுமொரு தசமனமாய் துயரம், போயகலவொழித்துநீ யேதசம னெனவும் புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப- முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனல்போ, விருமைதரு முபாசநா பரமநுடன் றன்னே-யிந்திரனென் பதுபோலத் துதி

பரமா ளினையே,யருமரசென் பதுபோல வுபசாரிகந்தா - னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல, வுரிமைதரு சுகுணசா திரிசமிது கோவி-னுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே,

கடத்தொடுமட் காங்யமென் வாக்கியமே போலக் - காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக்கியம்போல்,விடுப்பில்குண குணிதயிர்பாற்கபேதமெனல் போல-விகாரமே வாரிகணங் கட்கேகமெனல்போ, லடுத்தவம்சாம் சிகம்பிம்பப் பதிபிம்பங் களினுக்-கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிபிம்ப வாதம், எடுத்துணரில் யனவிங்ஙன் பேதபர மாக விசைப்பனவெ லாம்சுருதி விரோதமென வறியே 142

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலும்.அரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி வினய-வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினல் உண்மை, யெனுமுத்தி கூடுமெனல் எவ்வாறிங் கென்னில், அவ்வியமென் சொற்பநமா தனைவினுன் மெய்ம்மை-யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற், செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டி

ஞல் இட்டஞ்-சேர்தலும்போல் நூலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும். 125

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன் றுள வாம்-அஞ்ஞாம் ஐயபவிப ரீதமென வவற்றுட், பிரமமல நானென்கை யஞ்ஞாந நானப்-பிர மமோ வலனேவென் றிடலையஞ் சுருதி, வருமி ணிய வுத்திகளா ஞன்பரமா யினுமுன் வளர்சீவ பாவமுண் டென்குதல்விபரீ தந்தான், றரு முறையி லஞ்ஞாநா திக்குமுரண் ஆகுஞ்-சவண மொடு மநநநிதித் தியாசங்க ளன்றே. 126

ஞநகா திகளினிடைக் சுருதிவிசா ரத்தாற்-றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க, மோதுமா ரணமொழியின் ருற்பரியங் கேட்கை-யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற் சிந் தித்த. நீதின்மா மநநமவற் ருற்றுணிந்த பொருளிற்-சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சநந்தான்,மேதையா கியசவண ஞாநத்தா லாந்மா-மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவண ங்கி யென லாம். 127

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க-மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து, மானதோர் சுடரசைவிற் கருமவலி யின்ரு-மாதலிஞல் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மநந, மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித் தல் போலும்-விளம்புநிதித் தியாசநமென் றறிந் திடுக தெரிந்தே,மோனையா மெனவுரைத்த சிரவ ணத்திற் குள்ள-முறையிலறு வகையிலிங்க தாற் பரிய முரைப்பாம். 128

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே-யப்பியா சம்பினபூர் வதைபலமொ டுற்ற, நவி லருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு-நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரம யிற் றென்றுஞ், சிவமதற் குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்-செப்பு மதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப், பவமகலத் தூரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்-பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறைவர்--கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்தங், தேரவுரைத் திடலப்பி யாசமாங்

துரியன்-றிகழ்பிரமா ஞதீத னென்கையபூர்
வதையாம், பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித
லென்கை-பலம்பிரத்திய காந்மவுரு வாம்பிரமந்
தனக்கு, மாறரிய வைந்தொழிற்கர்த் திருத்துவஞ்
செப் புறுதல்- வயங்கருத்த வாதமென மதித்
திடுக தெரிந்தே. 130

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு
தனையுங்-காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே
முன்னம், படைத்தசகத் காரணமென் பதுவே
திட் டாந்தம்-பகருத்தி தர்க்கமறு மாநமிவை
மூன்று, மடுத்துவரு மாநசக காரிகளா மவற்று-
ளாருயிர்க ளநேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்,
தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்-சாற்று
முயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.
131

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தநமற்-
றேனோர்க்கன் றெனப்போகத் திதிபுகலொ
ணுகாம், வந்தவுடம் பெதித்றத்து மிவன்வினை
யான் வரலான்- மற்றிவற்கே மெனின்வினையு
மெவர்க்குமில்லை யோதான், முந்தையுடம் பபிமா

நத தாற்செய்வினை யிவற்கே-முற்றுமெனி னவ்
வபிமா நமுமுந்தை யுடல்சே, ரந்தவுயி ரனைத்
திற்கு மில்லையோதா னிவ்வா-றநவவத்தை நீக்
கலரி தநாதியுயி ரெனலால். 132

செப்பரிய வேகாந்ம பக்கத்திற் போகத்-
திதியில்லையென் றநேகாந்ம பக்கமது கொளினு,
மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்-றிச்
சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்,
பற்பலவி லேகாந்ம பக்கமதில் விம்பப்-பதிவிம்ப
நியாயத்தாற் கரணவகை வாதி, மெய்ப்பரிய
பலதிறத்தா லெண்ணிசழ்ந்த போக-விளைவுகூ
டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால், 133

தருக்கவறு மாநவிலக் கணங்கடா மிசிரா-
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டநா திகளில்,
விரித்தமைத லாவிதுதான் சுவாநுபவ நூலாய்-
விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனும்
பயத்தா, லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ
கம்பி-னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்
தான், றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ

லைந்தும் - நிகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ
மாமால், 134

ஓங்காரா திகளநுசந் தானத்தாற் பரத்தி-லுள்
ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ, டீங்காகு
மநபவந மொன்றுய்மூ லத்தி - னிருஞ்சுழினை
வழிச்சென்று செங்கிநடு விருந்த, மீதங்காந்ம
வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ் - சிறந்து
றக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீ,
பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்-பரம
னுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படைபணி
யோ டுற்ற-வண்ணல்வடி வெளினுநினைந் தவய
வங்க டம்மி, லொன்றொன்றை விடுத்துநின்ற
வயயவிமாத் திரமா - முண்மையாம் பிரமத்தின்
மநமடங்கல் பாவஞ், சென்றளவு காரணமுரு
வொருபிரமந் தன்னிற்-சிந்தையடங் குதலபாவம்
படைப்பி லொழிவிற், றன்றெரித றெரியாமை
யிடத்தினோர் பரிசாய்த-தன்வடிவாம் பிரமத்தின்
மநமிறனமா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காநவரும் பூதப்-
பிரதிபந்தம் வர்த்தமா நப்பிரதிபந் தம்பி,னிகழ்ந்த
வா காமியப் பிரதிபந்த மெனமுத்தி-நேயமொடு
துறந்துகுரு பரனையறிந் தடைந்து. மகிழ்ந்துசவ
ணாதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த-வநிதாதி விடய
சுக வாதனையாற் றிநமும், புகுந்துமந நிலைகலக்கி
யுயிருண்மை யுருமற் - போக்கியிட றனைபூதப்
பிரதிபந்த மென்பர், 137

மடிவிடயா சத்தியபி மாநமொடு குதர்க்க-
மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி,
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுரு
தழித்த-லதுவாகும் வர்த்தமா நப்பிரதிபந் தங்
காண், விடலரிய சநநமினுஞ் சிலவடைந்தா
லன்றி - விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந்
தோட, மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்
திடினு மாந்ம-வுண்மையுரு தழித்தலா காமியப்
பிரதிபந்தம் 138

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான்
பயில்வ-பகர்ஞாநம் வைராக முபரதியா மவற்
றின், வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான்

சொரூப-மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா
னக்கு, முந்துசவ ஞதிகமே காரணமாங் மாவு-
மூலவகங் காரமும்வே ரூச்குதலே சொரூபம்,
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய-நணு
குதலே கார்யமென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

வேண்டும்வை ராக்கியத்திற் குற்றவங் தாதி-
விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்,காண்ட
லதி காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்-கழன் றிடு
தல் சொரூபப்பின் பருமைகா ரியமா.மாண்டவுப
ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்-மநமொடுங்கல்
சொரூபமாம் புறக்கருமங் தன்னின், மீண்டுபுகு
மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்-விளம்பலுறு
ஞாநாதி கட்கவதி மொழிவாம். 140

தக்கதே காங்மபா வம்போலப் பிரமங்-தா
னென்னுங் திண்மைஞா நத்தினுக்கா மவதி, மிக்க
பிர மாதிபதங் துரும்பெனவே நினைத்தல்-விளம்
பும்வை ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத தியன்ஃபரற்,
ருெக்ககரு மங்களனைத் தினையுநினை யாமை-
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்,
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லதுமுன்னம் விடா

து-புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென் றறிக
தெரிந்தே. 141

குறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா மிரண்
டுங்-கூடிஞா நக்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா,முறு
மினிய மிசையுலக பதங்கிடைச்கு ஞாந-மொன்று
மடைந் தவையிரண்டு மிலையாயி னிற்ப.முறியுமர
நெடும்பணையோன் விழநினைவின் றியினு-முறிய
விழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்,பெறுவனுயர்
முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்-பிறந்திடுந்
துக் காநுபவ முளதாத றிண்ணம். 142

சாற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணை தநுமா நசிசத்-
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே, மேற்
றுரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர்-விளங்கு
சத்த ஞாநபூ மிகையென்ப ரவற்றுட், டோற்றிடு
நான் மூடனு யிருந்தகா ரணமென்-சுருதிகுரு
வாலறிவ லெனநினைதல் சுபேச்சை, மாற்றரிய
சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்-வைராகத் துறு
தலசதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலியால்
விடய-வலியறுத ருன்றநுமா நசியவற்றின் பயில்

வால், வீாவுநா வாயவுல கினைக்கவென றெண்ணி-மெய்த்தவாம் மாவுண்மை கருதல்சத்வாபத்தி, பரவலுறு மூலகுதோன் ருதசுழுத் தியன்போற்-பகாறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சக்தி, யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதியிலோன் போல-வுயிராகங் தத்தொடுங்கல் பதாத்தாபாவனையாம், 144

உன்டிலையென் றுமலகங் கிருதிநிர கங்கிருதி-யுருமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்திற், கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ நியமாங்-கதிதுரிய காமியா முபரதியை யடைந்து, கொண்டிலக லுறுதிரிசி யாநுவித்தம்பின் - கூறலுறு சத்தாநு வித்தநிரு விகற்ப, மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொட்க மென்னு - மிருபேதமடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழிவாம். 145

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து நாம-கற்பனையோ டுருவமெனு மரயையதன் திறத்தைத், தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ் ச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை,

விடாதநுசந் தாநஞ்செய் திடுதலே புறத்துமெய்த்திரிசி யாநுவித் தப்பெயர்கொள் இன்ற, கெடாததொரு சவிகற்ப சமாதியென லாகுங்-கிளர்ந்தபுறச் சத்தாநு வித்தமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்-தானெனவே தியாகித்த லதுவாகு மெங்க, விச்சமாதிகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று-மிரும்பிரமாநந்தநிலை தனின்மநஞ்சென் றொடுங்கி. நிச்சலமாயலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து-நிருவிகற்ப சமாதியா மநோகதகா மாதிக், கச்சமறு சாிதானென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி-யாநுவித் தப்பெயர்கொள் சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி புருவந்-தானெனச்சிந் திததிடலுட் சப்தாநுவித்தம், பொங்குறுதன் னநுபூதி ரசதோன்று மதனாற்-புகன்றதிரிசி யஞ்சப்த மெனுமிரண்டு மகன்றே, யிங்கசைவி றீபமெனப் பந்தமற விருத்தல்-இலங்குறுமுன் னிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றுனுர், தங்கலுற வொழுகுமியோ கிக்குமந மெங்குச்-சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ்ச மாதியென லாகும். 148

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்-சர்வ
கா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே, தொக்க
பிராப் தப்ராப் பியங்களென வவற்றுட்-சொல்
லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா விரண்டாம், பொய்க்
குமோர் தூலவுடம் பொழிவெழிற் நாற்றம் புகு
பிணிகண் முதலனவுஞ் சூக்குமதே கந்து, மிக்க
கா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வா தி-வியாதிகட்கு
வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திக
ளின்-வேறுய துரியஞா னத்தின்மே லாக,வைத்த
வொரு போக்கியபோத் திருக்களிலா மையினுவ்-
வாஞாகிக் கவ்விடும்பை மூன் றுமிலா திருத்தல்,
பெரய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்-
புண்ணிபம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்-தெரியி
னெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர். 150

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலைநீர் போல-
ஞானியிரு வினையுமுறு மையினுலிந் தகத்திற்,
றீநணுகு மழலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்,
செயலிலவ னுமவனி லஃதிரா மையினுன்,மானழ

லுண் வநத்திலுறு ததுபோல ஞான-மயனைவினை
யாவுமுறு மையினுலச் சிந்தை, தானவனி லெழா
திருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்-தக்கபர லோக
துக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி-
இரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண்டுற்ற,
நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ-னணுகு
தலான் ஞாநங்கொண் டிறிசிவத்தின் கூறுய்த்,
தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத்-
தோமிலகண் டாநந்தச் சித்திதோன் றுதலே,
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்
கள்-புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே,

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமிங் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொழிவிற்கு
வேண்டி, வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல்
பெறற்கு-மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதநமா ஞாந,
சித்தியுற மிகுசவண திகமுமறி ஞர்க்குச்-செய்
வனவாந் தத்துவஞா னத்தின்பின் குடும்பப்,புத்தி

யொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்-புகன்
றழவு வாதிதொழில் யாவுமிலை யாமால். 153

வந்தசிறு சூளரத்திற் றோன்றுபர மாணு-
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோன்றிடா வா
போ, னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும-
ஞாகியிடைத் தோன்றுமை யாலியற்றத் தக்க-
முந்துமக முதலனவிங் கிலைபிரமா நந்த-முதலுண்
மை யெய்தலாற் சவணுதி யெல்லாஞ்,சிந்தையுற
வியற்றுமள வாகுமதா விதுவே-செப்பியவக்
கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே. 154

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்
தான்-முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல
வெற்றிதரு சவணுதி யறிவறியா மைகளின்-
விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மை,
பெற்றசமு சாரதுக்க நிவித்திநிசா நந்தப்-பே
றெய்த லேபிராப் தப்பிராப் பியமாம், பற்றுமுயர்
முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம்-பகர்சீவன்
முத்தியொடு விதேககை வல்யம். 155

அறிவுடையார்க் ககமாந்மா வொடுவருசம்
பந்த-மகறலினுற் பிறருடல்போற் றம்முடலந்

தனிலு, முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி-
யுண்ணுமநு பவவெப்பால் வருபிரா ரத்த,வறுநு
கர்வுண் டாஞ்சுழுத்தி யின்லலியே போல-மந்
தாறு சந்தான மாதலிற்றே காதி, செறியபிமா
னங்கழன் றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்-திகிரி
போல் வாதனையா லுறல்சீவன் முத்தி. 156

பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்-
பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் றுடனதன்காரியமாம்,
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத ஞனே-புகல
ரிய விதேககை வல்லியமேன் றிசைப்ப, குரமுறு
மிங் கிதுவாகச் சீவன்முத்தி யுளதென்-றுரைப்ப
தெவ்வா றெனிற்சுயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும்.
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப மாதி-மருவுதல்
போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும். 157

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு-மத
னும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே, சிதை
தருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழிபு மாயிற்-றிகழ்
பிரம வித்தியா சம்பிரதா யந்தான். கதியொழியு
மதனுலும் பரசிவனுற் பிரமன்-கமலனு லுயர்பிர
சா பதியவனுன் மநுவாம், புதமநுவான் மநுட

ருணர்ந் தனரெனவே முறைமை - புகல்சுருதி
விரோதமா மதனுனு மன்றே. 158

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகுஞ் சீவன் முத்தி-சித்
தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ, டஞ்ஞான
லேகசற் பரவவுடம் பாட்டா-லாகநிலை யுஞ்சீடர்க்
குபதேசா திகமு, மெஞ்ஞான் றுங் கிடைத்திடுமா
லச்சீவன் முத்தற்-கிரிதருஞ்சஞ் சிதமங்கி புகுமுளி
புற் போல, மெஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந்
தொழியு-மேல்வினைகூடாதநதி காரியா தலினல்,

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தா
னே-பிராப்த போகத்தை யளிக்குமெனி லது
மே,வுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்-
றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முளை
க்கு. மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞானி
வருகரும நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி, யற்ற
முறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது-வாகா
தென் றியம்புறுவ ரறிவறிதக் கவரே. 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோகயாத்
திரைக-ளநதிகரித் துறுநரற்கே யோருடம்பு தன்

னிற்,செறிந் துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருக ராகிச்-
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி,லுறைந்
தலது தீர்ந்திடா தெளினுமறைப் பின்றி-யுறுத
லா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம், பிறந்
திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற-பெற்றி
போ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெளிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்மைசா
திக்கு-மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா
திக்கு, முடலினுகர் வினைகுமொன் றற்கொன்று
விரோத-முண்மையினுன் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங
னென்னிற், கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுரா
திகளாங் - கேடினுகர் வாதல்போற் பிராப்த
போக, விடயங்க ளுண்மையா யலதாகா தென்
னும் - விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுரா
ணுவால். 162

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்
ளி-மாய்தல்போ லறிவினு லஞ்ஞானங் கெடலு,
மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு-லெங்
ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி
தந்தவிர சதநிருபா திகப்பிரமை யாகுந்-தன்மை

யா லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்,
பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனுற்-பகர்ந்
ததுபோ லன்றுமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம், 163

தடத்தினுயர் கரையபர்வோ னத்தடத்துப்
புனவிற் றுனதோ முகமாக விருப்பதுபொய்
யென்று, படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினு
மதோ முகமாம்-படிவந்தோன் றுறல்போல மூல
வகங் கார, மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமோ மித்
தை - யறிதரியன் றுனெனவே யுணரினுஞ்சீ
வாதி, தொடுத்தவுல குறுதவினுற் சீவன்முத்தன்
றனக்குத் - துய்க்கும்வினைப் போகவிவ கார
முடம் பாடாம். 164

சீவன்முத்தற் குரியனவா மைத்திரியே
கருணை-திகழ்முதித முபேட்சையெனுஞ் சற்கு
ணங்க ளவற்றுண், மேவுறுசற் பருடரொடு நட்பு
மைத் திரியா-மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்க
மே கருணை, யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்ப
மே முதித-முவப்புவெறுப் பிரண்டுமிவா துலகி
லவ மியற்றும், பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சை

யென வறிகப்-பயனைந்தச் சீவன்முத்தற் குளவ 165
வையீண் டுரைப்பாம்.

ஞாநரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே
நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தந,
ஞனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மநத்தி
னடக்கங்க ளாற்பத்தி நிருமலமா யிருத்தன். ஞாந
ரக்கை மநம்பெகறிகட் யொருமையே தவமா-
ஞாநியென வுலகமெலாம வழிபடல்சம் வாத,
மானமநக் கிலேசமற வேதுக்க வொடுக்க-மவற் 166
றினுற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான்.

குறிகளோர் பத்துளவாம் ஞாநமயற் கவை
தாங்-குரோதமின்மை வைராக்யம் பொறிபுலன்
க ளடக்க, லறமூதவு சமைதமையே சநப்பிரியத்
துவமோ-டலோபமொடு கொடையபய நிருமத
மென் றறிக, நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருநா
சீநர் - நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ
நிடத்து, முறையினநுக் கிரகம்வந், துறுமருள்
கொள் சீவன் - முத்தனு லென்பரவை முறையி 167
னெடுத் துரைப்பாம்,

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனுற் சீடற்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப், புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினையு மவன்றன்-புனித முறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க், குரியபுண் ணியவிருப்பு மவன்றன்வடி வினைக்கண்-ணுறு தன்முத லானவற்றுற் பாவிகட்குப் பாவ, விரிவு முறு மென்பர்தருக் காதியா லாத - லெங்ஙனே னின் முத்தனுற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா தவி னுன் - மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கநுக்கிரகஞ் செயவு, மொறுப்புறவும் வரும்வினையி னேராலத் தொழில்க-ளுறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற், சிறப்புறுசல் லுபதேசா திகண்ஞாங்கி கெய்துஞ்-செப்பியவிவ் விலக்கணமொ டிராது பல முறையாற், றறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்ப தென்கொ லென்னிற் - றுனிவுதோன் றுறமு திறா ருெருகுத்தபரி சுரைப்பாம். 169

வந்தனையும் பிரரப்த வாசனைதீ விரமே-மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும், பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தமுந்திப்-பசுப்

போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரமா யிருத்தன்,முந் துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு-மொழியாம்ம தற்பரனுய் விநோதமே புசித்து, மைந்தரென விருத்தன்மத மியம்போக மனைத்து-மாற்றிமிது நம்போ லாநந்தமுறன் மந்தம் 170

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகாக் மாவி-லுற்றதற் டரனுகிப் பரமுத்த னெனவே, யிலகு சுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா-மென்பரிந் நால்வகையாகுங் கருமவா சனையாற், றலைமை கொணமுத் தர்கள்வே றுவேறுய வொழுக்கஞ்-சாரினுஞ்செந் நெறிகோண நெறிபெருமா நதிக, ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின் மெய்ப் பரமா-னந்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே 171

இச்சையுட னநிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்ரு-லியம்பலுறு பிராரப்த மூன்றுவகைப் படுமா, லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு-மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடனவிங் கறிந்து, வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே னெனினு-மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த

வகிச்சை யிச்சையகிச் சைகளின்றி யிருந்துமய
லேபாரா-வின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை
வினையாம். 172

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரப்த விளைவக-
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர் கிந்
த, மெய்ப்பொருளை வசிட்டனா ரதன்றுருவா சன
சீர்-வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சநக,
னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனை முதலா-
யுளர்வருத்த நாபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்,
றுப்புதவு பிராரப்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ்-
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழி
வாம், 173

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சோத்திரியர்
தமக்கு-மறையொழித லோசலா லன்றியுணன்
முதலா.யெண்ணவருஞ் செயலான்வே றிலாமை
யது போல-விதயபந்த முறவொழித லாலன்றிப்
போக, முண்ணுநிலை யதனாலஞ் ஞானமுடை
யோர்க்கு-முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர்
தமக்கு நண்ணிவரும் வேறுபா டிலையெனவே

நவில்வர்-ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி
னவரே, 174

தத்துவஞா னத்தினாற் பிரமமடைந் திடுமேற்-
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவத்
தை, யத்தலையே யழித்திடுமா தலினாலச் சீவ-
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கவுட் டன்
மைக், குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத லவற்று-
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் [illegible]வமது போ
லென்றும், பொய்த்தவிலாத் துரியவடி வாம்பிர
மத் துவத்திற்-பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங்
கு-ம்படுஞ்சீ வன்றான். 175

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முட
னே-மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா
னத்தோ, னேதிலா னலனெனிலவ் வலிதவத்தின்
பலமா-மிலங்குதத் துவஞான பலமன்று மாயின்,
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி-வழக்
கினாற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா, னேதெ
ணிவாஞ் சபாதிக் குச்சாகா மியமே-யேதுநிட்கா
மியதவஞா னத்தினுக் கென் றறியே. 176

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு-மேவுமே யெனிலவாகட் கிருதவமு முளவா,மாதவினா லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே-யாயி னெவ்வொன் றேயடையு மதனான்மா றின்றா, மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி-விதியிறத் துவஞானி களைசகிரியா நிட்ட, ரோதுவார் நிந்தை யெனி லவர்தமக்கும் விடயத்-துழல்பவரா னிந் தையா தலிற்குறைவின் றாமால் 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா-லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌனமே யுற்றும், பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்-பரிதபித்து மகிழ்ந்துமிகு வேடங்கள் புனைந்துங, கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்வி பல பயின்றுங்-கல்லாது பாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா, றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே-யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முறாமல்- 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்றா-யிருந்தசச்சி தானந்த சிவசொரூப மாத.

னன்றிதருவிதேககைவல்லியமென் றிசைப்பர். நவின்றவிதை யெய்துமா றெவ்வாற்றா னென்னிற், பொநன்றலினித் தியகருமா னுட்டானந் தன்னாற்-புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவமொழி வதனாற், குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்-குற்றநிகழ் வதனான்மெய்த் துறவுதற வதனால். 179

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும மொடுக்க மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற், பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்-புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே, யத்துவித ஞானமத னாலவித்தை நாச-மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே, மெத்துசுக துக்க நினை வொழிவதனால் விருப்யு-வெறுப்பறுத லதனாலொண் விதிவிலக்கோய் வதனால், 180

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றிறக பாவ-விச்சிந்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல், பினை யறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்-பெயர்சாதி குறிபெறா தொன்றாகி வாக்கு, மநமி

றந்து நித்தியா நந்தமய மாகி-மறிவிலா விதேக கைவல்லியம்வந் தெய்து, மெனவறிந்து துணிந் திடுக சுருதிகுரு பரனா-வின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொல் பொருளை - விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப், போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத் தும்-பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய, சாதந்நான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்- தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு-மன்பு டையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிரம் உள்படச் செய்யுள் 184.

சர்வஞ்சின்மயம்.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

49 முதல் எழுத்தைக் கொண்டது.

முதல் நினைப்புக் கவி 185.

எண் சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

உலதருண அருமறை சீர்வேத சாற்றி
  உரைத்தஅப் பிரவாய்த்த விடயமது நித்தி,
சலசமை ஆத்தஉடம் பினைமூட உலக
  சாதகு சகநாஞு அனையவன அறிய,
நிலசுடமு பகர்இந்நி புஃலவதி ருந்தி [மதிதத,
  நிரவயவ சுருதிஅத்தி யாரோப ஆகமுத
உளவெம்மை ஆதவிசீ வன்மாது விரியும்
  உரைசாற்ற பெற்றதாய் ச்ர்விழு ஒலாவே. (1)
ஒலா அருவி சூத்திசித் திரஅகிவி ரிஞ்ச
  ஓர்வடிசித் திறநீங்கி யவிஃபாற்றி நியம,
விலாமிகும சீவஞென் ஈசன்வடி இந்து
  விளங்(கு)அனைய பிந்பொடு விண்சீவசேத,
அலாவிரிபொய் புலமில்கக மாயைவரு அப்ப
  அவித்தைஇரு கொன்மக உரைப்பசத் துவகு,
துலா அப்பெ இக்கரண புத்திஅங்கி நின்றி
  தும்மல்சாற் றின்சந்த ஈங்குதெரி அலிவே.(2)
அவிசுருதி விருத்திபொய்ப்ப பொருள்இறைவஈச
  அப்பொருள் அண்சீவ பரதீவி பற்றி
மெலிநெருப் ஆங்கார மைந்தர்பெரும் பஞ்ச
  மேய்ந்துதிரி அநுபவவி லங்குசொற் அந்த,

நவிமன்ற அந்நஇருந் தவாநீல வெயிலி
  நடுக்கசொப் பநஇத்தி வெப்பினேன்
விலிபுன்க ருத்தனு துரியகட சங்க [இசைப்பில்,
  விரிந்தஉரை அரைதற்ப கங்கையினில் ஒலுவே.
(3)
ஒலுமுன்ன விருத்ததற் பதஇகவி தூய
  ஒருமலர் கடத்தொடுந் அவ்அருமை சூத,
செலுஎனை அவைகூறு கடத்தினுக் இந்த
  செப்பதரு ஓங்கார அன்றியப கர்ந்த,
சலுமடிவி பந்தம்வேண் டும்தகக குறைய
  ச்சாற்றமரு வலுஉண்டி கடாதிவிட சச்சி,
தலுசங்க தக்கமா மித்தையெனு ஞாந
  எல்தத்து வந்துஜமுற் அறிபரம வலையே. (4)
வலைஅதன செஞ்ஞாநி பெற்றஅறை விடய
  வந்தம தடத்திசீ வஞ்ஞாந குறிகள்,
இலைதெரிவ மறைப்பவந் தனைஉலக இச்சை
  இப்பமண் தத்துவ வாதாா வேத,
நுலைஉலகி என்றமுத் திவினைவேத நூற்றெண்
  பத்தைந்து கவியினுட் பொருளினைத் திநமும்,
தலைவர்கள் நினைந்துதொழு மாதேவ தேவன்,
  தண்ணழித் கோடவிழ் கமலம்வா ழியவே.(5)
ஆக விருத்தம் 5க்கு நினைப்புக் கவி185,

		பிழை	திருத்தம்
			1
2	2	விவேகா	விவேக
3	12	சிநதா	சித்தா
	14	பரிக்சேத	பரிச்சேத
4	20	பதனல	பதனல்
5	1	தெறித்த	தெரித்த
	7	மெடுயிர்	மொடுயிர்
	13	ஒன்று	என்று
	15	இங்ஙன	எங்ஙன
	20	யிவையைச்	யிவையைந்
6	8	தாஙந	தாஙந்
	13	சடுமாய்	படுமால்
7	11	ஆததமுடன்	ஆத்தமுடன்
8	16	41	11
9	8	உறிடுபவன்	கூறிடுபவன்
	12	வறைகுவர்	றறைகுவர்
	15	சிவங	ஜீவர்
10	5	இடை	முடை
	15	குாவ	குாவன்
	20	னுத்தேச	லுத்தேச
11	2	விலக்கன	விலக்கண
	7	என்றே	அன்றே
	14	யுச	யுறு
	18	தத்தன்னெனி	தத்தனெனி
12	3	துதவே	துதலே
13	8	ஞிமிறின்ங்கள்	ஞிமிறினங்கள்
	17	யுஞ்ச	யுந்த
	18	சிதங	சிதா
14	9	மத்சீ	மத்தி

		பிழை	திருத்தம்
			2
	10	விளத்தத்	விளத்தல்
		றுணர்ந்தவில்	றுணர்த்தவில்
16	7	அனவு	அளவு
	,,	போதி	போது
	13	வச்சிந்தா	வச்சிர்நா
	"	மெநடு	மொடு
	16	டத்துனிதம்	டத்துவிதம்
	,,	ஒனு	எனு
	20	தமி	தூயி
17	18	பரிக்	பரிச்
21	7	சுவிர்	குளிர்
	11	கிலர்	கிலா
	12	தோவரும்	தேர்வரும்
22	13	ரூபாய்	ரூபமாய்
2	26	கிலேவுல	கியவுல
,,	9	பேல	போல
29	9	பெரரு	பொரு
31	14	சிவச்ம்	சிவசம்
,,	16	கும	கும்
33	19	கச்யிற்	கயிற்
38	9	ருயிஞ	லாயிஞ
40	18	றிலரமை	றிலாமை
42	13	பதிக்	பதித
"	17	வித்கையுங்	வித்தையுங்
43	9	லக்ங	ல..ங
48	12	முதமன	முசலன
52	3	கியமாம	கிய்மாம்
53	16	வினைய	லினைய
56	18	வெதித்றத்து	பெத்திறத்து

	பிழை	திருத்தம். 3
58 9	றக்கஞ	றக்கஞ்
,, 20	மகமிறனமா	மாமிறன்மர
59 5	மகிந்து	மகிழ்ந்து
60 10	பருமைகா	புருமைகா
65 12	பளகலை	புகையை
69 14	யலதாக	யலதாகா
70 8	றுறல்	றுறல்
,, 16	கடப	[illegible]
,, 19	மில்	மிலா
71 4	வந்தர	வந்தா

	பிழை	திருத்தம்
,, 7	பெரறி	பொறி
,, 13	லறமூதவு	லறமுதவு
,, 17	ரிடத்து	ரிடத்து
73 4	புறிந்து	புரிந்து
,, 7	பாதிகாச்	பாதிகாங்
,, 13	கடவிற்	கடவிற்
74 5	விளைவர	விளைவா
75 15	தவத்திள	தவத்தின்
,, 19	ணிவாஞ்	ணிலாஞ்
77 9	மூததி	முததி
,, 15	விருப்பு	விருப்பு

16	மேற்படி, நக்ஷத்திர விளக்க உரை	0 50
17	வேதாந்த சூடாமணி, சந்தோஷ தாயினி உரை	5 00
18	மகா ராஜத் துறவு-மநப் பிரசாதினி உரை	2 00
19	பக்தி (வைராக்ய) சதகப் பத உரை, பொழிப் புரை	1 50
20	மேற்படி உரை, உதாரணக் கவி பக்திரச உரை	1 00
21	வைராக்ய தீபம், பத உரை, பொழிப்புரை	0 50
22	மேற்படி உரை உதாரணக் கவி சுடர் உரை	1 00
23	சிடாசாரம், பால போதினி உரை	0 50
24	திருவெம் பாவை, திருப் பள்ளி எழுச்சி மணி மாலை, சிறு சுடர் உரை	0 75
25	பக்தி சதக தோத்திரம்-தோத்திரப் பிரகாச உரை	0 19
26	மந்திர உபதேசம் வசனம்	0 25
27	சூட்டுக் கோல்; கட்டாரி, புச்சம், கண்டநம். வசநம்	1 00
28	திரு எம் பாவை-திருப் பள்ளி எழுச்சி பத உரை	0 25
29	திருக் களர், வீர சேகர ஞாந தேசிகர் சரிதம் வசநம்	1 00
30	மார்கழித் திங்கள் பாராயண மஞ்சரி கவி (62)	0 50
31	மஹாத்ம சரிதாமிருதம் 80 பெயர் சரிதம். வசநம்	5 00

32	ஒன்பது துறவியர் பாடிய அருட்பா மாலை கவி 280	1 00
33	வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி (9) சேர்ந்தது	3 00
34	வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நத் திரயம், விவேக சூடாமணி கவி 671, அஞ்ஞ வதைப் பரணி கவி 494, பஞ்ச தசி கவி 796 (3)சேர்ந்ததுகவி (1961)	3 00
35	கைவல்ய நவநீதம் கவி 288	0 50
36	பகவற் கீதை கவி 545, 1 25. 4 பஞ்ச தசி கவி 796	0 62
37	பிரஹ்ம கீதை கவி 547,	0 38
38	வாசிட்டம் கவி (2055)	2 25
39	கோவிலூர் மடத்தின், அத்புத மகிமா அகூபாரம்	0 75
40	கைவல்ய நவநீதம். தத்துவார்த்த தீபிகை உரை உதாரணக் கவி 233-க்கு, ஆதித்தன் உரை	2 50
41	ஈசுவர கீதை, ரஹஸ்யார்த்த விளக்க உரை	2 50
42	சதுர்த் தச விதயாப் பிரகாசிகை	0 50
43	ஈசுவர கீதை கவி 338,	0 25
44	கைவல்ய நவ நீதம், கிருத பாந உரை	3 00
45	கைவல்ய நவநீதம், பத சார உரை	3 50
46	கைவல்ய நவநீத ஆராய்ச்சி	0 50
47	தோத் திரயம் மூன்று சேர்ந்தது	3 00